

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 63/2019
05.02.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела крађа у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика (КЗ), одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Младена Станојева, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сенти К 647/18 од 31.08.2018. године и Вишег суда у Суботици Кж1 130/18 од 02.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 05.02.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Младена Станојева, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сенти К 647/18 од 31.08.2018. године и Вишег суда у Суботици Кж1 130/18 од 02.11.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сенти К 647/18 од 31.08.2018. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела крађа у саизвршилаштву из члана 203. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од 1 (једне) године, рачунајући од дана правноснажности наведене пресуде, не учини ново кривично дело. Оштећени је упућен да имовинскоправни захтев остварује у парничном поступку. Истом пресудом је одређено да ће суд донети посебно решење о трошковима поступка.

Пресудом Вишег суда у Суботици Кж1 130/18 од 02.11.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а пресуда Основног суда у Сенти К 647/18 од 31.08.2018. године, је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Младен Станојев, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и списе предмета врати

првостепеном суду на поновно суђење или их преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1.), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и поступку пред апелационим судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац у поднетом захтеву не опредељује конкретно ни једну повреду закона која у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, већ у образложењу захтева наводи да окривљени током поступка није адекватно поучен и упозорен о праву на употребу матерњег – мађарског језика, о праву на преводиоца, нити су му побијане пресуде достављене преведене на његов матерњи језик, иако се исти током поступка није одрекао употребе матерњег језика – чиме по налажењу овог суда, иако формално не означава, бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 5) ЗКП.

Осим тога, у захтеву бранилац оспорава оцену изведених доказа и утврђено чињенично стање у побијаним пресудама, те на сопственој верзији утврђеног чињеничног стања изводи закључак у погледу правне квалификације, оцењујући да се у радњама окривљеног не стичу елементи кривичног дела за које је правноснажно оглашен кривим, већ елементи кривичног дела ситна крађа из члана 210. КЗ, за које је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Међутим, битна повреда кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 5) као и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге, због

којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек- захтев за заштиту законитости.

Поред наведеног, захтевом се указује и на повреду одредби члана 32. и 33. Устава Републике Србије.

Међутим, како уз захтев, бранилац окривљеног није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права којом је утврђено да је окривљеном или другом учеснику у поступку повређено или ускраћено људско право или слобода који су зајемчени Уставом или Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода и додатним протоколима - то захтев за заштиту законитости у овом делу нема прописани садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 484. и 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник
Марина Пандуровић,с.р.**

**Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић